

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 52.

Parkland, Wash. 31de Dec. 1897.

7de Aar.

Bed Marskiftet.

(Af D. Jonassen.)

Ryttaarsnatten os alle minder
At vort Timeglas det rinder
Og at Døden alle finder.

Naret fødtes — og det høje
Morgenstund blev Aftenrøde.
At hvor stor er Arets Brøde!

Jeg har syndet og gjort ilde
Selv om jeg det ikke vilde.
— Herre bøn og straf med milde.

Jeg maa dø som Naret døde.
Jeg maa svare for min Brøde
Men jeg magter ei at høje.

At men du lod Lyset rinde
Og et nyt Aar atter finde
For min Sag at kunne vinde.

Og med Jesu Bælt du kommer
Som en Hjælper, ei som Dommer,
— Naret bringer Foraarstommer.

Og saa planter du en Gave
Mellem Dødens tauje Grave —
Og en Blomst faar jeg til Gave.

Foruden mig at du skal sende
Bønner frem til Fred og Hygge
Og den blir min Trøst saa trygge.

Der ved Jesubarnets Krybbe
Bil jeg da saa bo og bygge
— Under Naadetegnets Stygge.

Lad saa Narene de stifte
Herfra vil jeg ikke drifte
Englebudet skal mig vise.

Og det tryste skal i Døden,
At Gud selv han soude Brøden
Og raf Hjælp i første Nøden.

Hytaar.

(Sluttet.)

To Mænd kjørte en meget kold Vin-
ternat henad en Vej og fik Dje paa en
Mand, som laa ved Vejkanten, liv-
frosnen og tilsyneladende død. Kuskten,
der var mest aarbaagen, thi han styrede
mod Rejsens Maal, gav Tømmen til
sin Kammerat, stod af og begyndte at
gnide den forfrosne Mands kolde Lem-
mer. Ved denne Gnidning forøgedes
Blodets Varme, dets Cirkulation blev
livligere, de kolde Lemmer blev varmere,
Livet, der syntes dødt, vendte tilbage,
og Manden kunde forlætte sin Vej.
Kuskten forøgede ved dette Oplivnings-
arbejde sin Varme, til Gavn for ham
under Rejsens Fortsættelse, men Kam-

meraten paa Vognen, der havde været
ubirksom, var frosnen ihjel.

Mange Mennesker komme Dog paa
Dag i Kirke uden at foretage sig noget,
u' en at bede af Hjertet, uden saa me-
get som røre en Finger, selv om de ere
omgibne af nok saa mange lifvorne
Mennesker, og selv siuue de langsomt i
deres Tanker om, at Arbejdet tilkommer
Presten, og til sidst vil Livet udslukes,
saafremt der ikke bibringes dem ny Var-
me og nyt Liv. Hvad hjælp det Kuffens
Kammerat, at denne arbejdede, naar
han selv var ubirksom, han frøs jo til
Døde i sin Ubirksomhed. Jeg vil ikke
hermed have sagt, at det er nok at be-
ofte i Guds Hus og arbejde der; thi du
kan godt bo og arbejde i Guds Hus,
uden at Gud bor i dit Hus — det er dit
Hjerte. Eksempler herpaa have vi nok
af; det hele er da fra din Side Bedrag,
men Gud lader sig ikke bedrage.

Tiden iler, unge Benner, kom, lad
os bruge den kostbare Tid Lad os
være med i Arbejdet for Herrens Sag.
Kunne vi ikke give Penge eller gaa ud
som Ordets Forkyndere til Herrens Sag?

der, da kunne vi dog sprede Solstik i
vore Omgivelser. Et venligt Ord, et
varmt Haandtryk eller et Smil kan tidt
udrette store Ting, naar det kommer fra
Herrens Børn. Der ere saa mange
syge og fattige, som vi kunde gjøre mere
glade, dersom vi gik til dem og forsøgte
at lindre deres Smerter og Betyrning-
er; der ere mange sorgfulde, hvis
Lærere vi maatte kunde forvandle til
Smil, hvis vi gjorde et Forsøg herpaa;
der er saa mange faldne, som vi kunde
gøre Forsøg paa at rejse med et kærligt
Ord, et varmt Haandtryk, et Smil, og
vi vide ikke, hvad Virkning disse Ting
kunne have; kanske Herren kan lave det
saa, at de gør en stor Gerning; vi kun-
ne jo kun plante, han giver Væksten.

I Cedar Falls, Ia., hvor jeg har
opholdt mig, har de unge Guds Børn
gjort et Forsøg paa at gøre et Arbejde
for Herren, at sprede Solstik i deres
Omgivelser, og jeg, som i kort Tid
færdedes blandt dem og hørte deres
Smil og jantede deres Solstraaler, kan
sige, at disse Ting har haft Betydning
for mit Sjæleliv, og det er mir Bøn
til Herren for disse unge Søskende der,
at de meta, eftersom Tiden gaar, kom-
me nærmere Herren og nærmere Her-
andree, og forblive trofaste og frugtbare
i Herrens Gerning, selv om der kun-

dom maa store Opotrelser til og der
vankter Haan i Stedet for Tat....

Tiden iler — og man maa følge med
Tiden, hedder det. Det er ogsaa sandt,
naar det tages i rette Forstand, men
det fortaas saa lidt ikke ret. Man
maa følge med Tiden i det udvortes
med Hensyn til Moden, man maa følge
med Tiden i Klædedragt, man maa føl-
ge med Tiden med Hensyn til Gilder og
Fornøjelser; thi trak man sig tilbage,
vilde man støde mange, og hvad vilde
Folk sige? Det er nu altid saa grum-
me vigtigt, hvad Folk siger. Man maa
følge med Tiden i Politit, og saa taler
man om Republikaner og Demokrater,
om Højere og Venstre om Guld og
Sølv. Ja, man følger med Tiden i
det udvortes, men hvordan gaar det med
det indvortes, det indre Liv? I den
Retning gaar det mange saaledes, at de
ikke tænke paa deres Slæber i deres Ung-
domsdage, og saa komme de Dage, om
hvilke de maa sige, de behage os ikke.
Tiden er founnden for dem, de ere blevne
gamle, men med Hensyn til Aandens
Liv ere de yngre, yngre og yngre.

Man maa følge med Tiden, ja saa-
ledes, at man i Tiden søger det bedste,
sø,er Næring for Sjælens Liv, saa-
ledes, at man er paa det bedste Side i
Kampen mod Djævelen og Døden. Da
bevares Ungdomsstrikkheden, selv om
Haaret graaner og Rinden blegner.
Om Moses staaet der skrevet: hans Syn
var ikke sløvet, og hans Kraft ikke begen
fra ham, da han var 120 Aar gammel.
Om Simon og Anna vide vi, at de
vare unge, skønt de vare blevne gamle;
de havde søgt og fundet det bedste ved
Tiden og bevaret Livet, det evige Liv.
Men skal man i ret Forstand følge med
Tiden, da kan det kun ske derved, at
man følger med Herren, som er Tidens
Herre og dens evige Indhold. Han er
Dadens Overmand, han er Livet, det
evige og blivende. Ham maa vi følge,
eller rettere: vi maa lade ham følge os
ind i alt, hvad der møder os i Tiden.
Vi maa lade ham følge ind i vore Sor-
ger, da blive de ikke tungere end vi kunne
bære dem; vi maa lade ham følge ind i
vore Glæder, da blive de dobbelt store
for os. Glæden i Jesus og over ham
er det dejligste Glæde; den bliver, trods
den ilende Tid. Vi maa lade Jesus
følge os ind i vort Hus og Hjem, ind i
vort daglige Arbejde og vore Syfler, da
bliver Arbejdet let for os, da blive vi

ikke Trælle. Ja, lade vi saadan vor
Herre Jesus følge os overalt, da lære
vi bedre og bedre at tjene ham og bruge
Tiden ret.

Vi se da ikke med Uagtsomme ind i det
nye Aar, der nu er tilskoret og mørkt
for os. Vi vide jo ikke, hvad der skal
møde os i Naret, Sorg eller Glæde,
mørke eller lyse Tider, men følge vi med
Jesus og han med os, da ligger Naret
alligevel ikke mørkt for os, nej, det er
da mere lig en lys Egn, hvor Solen
skinner over Bakker og Dale, Bjerg,
Skov og Strand. Og den Sol, der
skinner over Naret, er Guds Naades
Skel, den der kændtes ved Jesus Kristus
i Bethlehem.

Vi vide, at vi i det nye Aar skulle op-
leve noget nyt, ikke i den Forstand, som
Verden mener, nemlig ny Morstab og
Fornøjelse — det bryde vi os da heller
ikke om, — men nyt i vort Samliv med
Herren, ny Naadeserfaringer, nyt i
Retning af Gud Faders Kærlighed, der
hver Dag er ny for os, nyt i vort Sam-
liv med Herren i Bønner nyt i Ret-
ning af Guds Døds Hjælp.

alene maa gøre os godt, men gøre os
bedre, saa vi gaa fremad, og at vi skulle
bedre fremad, maa vi altid mindes.

Følger Jesus med os ind i det nye
Aar, da grue vi heller ikke for, om Ti-
den iler, om Haaret graaner, om Kin-
den blegner og Djet sløves; thi vi have
druffet af den evige Ungdomskilde, som
er Jesus Kristus.

Og skal saa Døden komme i det nye
Aar, ja da vide vi jo vel, at Døden er
den hidste Fjende, og den kan vel nok
fylde os med Gru, og det kan synes os
saa svært at sige Verden ret Farvel, og-
saa svært, naar vi se paa vor egen
Synd og Daarlighed, men se vi paa
Jesus og huske, at han gaar med os,
da sige vi: lad Døden kun komme, vi
have det bedste tilbage; det bedste er
Landet bag Hav, hvor Solen evindeligt
skinner. Det er det store, nye Aar,
hvor alt det gamle er forbigangen og
alt er nyt.

Kære unge Benner, brug Tiden, følg
med Tiden, den Tid, som iler, men gør
det alt paa rette Maade, og det gøre J,
naar I følge med Jesus og lade han
følge eder altid og alle Aegne.

Skulle vi saa ikke, kære, unge Ben-
ner, hver paa sin Plads, se til rigtig at
samles om vor Herre Jesus i det nye
Aar, rigtig se at være for de helliges

Samfundsliv og Fællesskab. Herren hjælpe, velsigne, styrke og glæde os alle; han give os et virkelig glædeligt Nytaar.

De unges Blad.

I hvilken Stilling stod Luther og Zwingli til Kirkens Reformation?

(For Herald af Rev. J. H.)

Calvin, som blev Leder for dereformerte i Frankrige og Schweitz efter Zwinglis Død, var en lærd Mand og en klar Tænkter, men ogsaa hos ham var den sunde Fornuft det altbeherskende. Opdraget af en Adelsfamilie, vant til Omgang med dannede, manglede han Luthers Sympathi for Folket og hans dybe Trang til Trøst i Guds Barmhjertighed. Hos Calvin synes Ærbødighed for Guds Majestæt at være den stærkeste Følelse. Derfor indordner han alt under Guds absolute Vilje og Udvalgelse, at Gud alene kan faa Æren for alt. Han bøier sig for Lovens Autoritet fra det gamle Testamente, erkjendte Skriften som Regel og Rettensnor, og Retfærdiggjørelsen ved Troen alene uden Lovens Gjæringer; men istedetfor at bøie sin Tanke til Taushed, der, hvor Guds Visdom har forbeholdt sig alene at forklare hans Førelser og Raad for Menneskene, førte Calvin alt i Verden tilbage til Guds besluttede Raade og Vilje.

De fortabtes Edendighed var ligesaa vel en Følge af Guds Udvalgelse som de udvalgte Salighed, og begge Del skulde tjene Guds Retfærdighed og Ære til Pris.

Calvin var en streng Mand; i Førstningen stille og stuelærd; men vunden for Protestantismen ved Skriftens Læsning og kommen i Opposition til den katolske Kirke blev han forfulgt, flygtede fra Frankrige til Genf, saa til Stratzburg, virkede som Prest, blev kaldt tilbage til Genf og fik her Anledning til at anvende sit Syn paa Kirke og Stat i Omordning af Byens Styrelse, der blev ham betroet. Ligesom han før havde ordnet sine Tanker og Lærdomme i et fuldstændigt System efter en fast Plan, saaledes vilde han nu ogsaa ordne Menneskene. Alle Laster skulde udryddes, og her ser vi, hvorledes det gammeltestamentlige Lærevæsen ledede hans Tanker. Ikke blot Sværgen og Drukkenskab blev strengt straffet men endog Fornøielser, som var anset for uskyldige, og Ud bredelsen af afvigende Lærdomme. I 1568 blev et Barn hals-

hugget, fordi det havde slaet sin Fader og Moder. Et 16 aars gammelt Barn blev, fordi det havde forsøgt at slaa sin Moder, først dømt til Døden, derpaa for sin Ungdoms Skyld benaadet, men offentlig pidsket og med et Toug omkring Halsen forvist fra Byen.

I 1565 blev en Kvinde offentlig pidsket, fordi hun havde sunget en verdslig Vise til en Salmetone. Dans, Kortspil og andet Spil blev haardt straffet. Pinebænker blev brugt, og Baalet blev tændt for Kjættene. Fængslerne blev fulde, og Bøddelen blev flittig brugt. Hvor forskjellig er ikke denne Aand fra Luthers Lære om Evangeliet's Forhold til Loven og den kristelige Frihed. Luther skriver: "Over Menneskes Sjæle vil og kan Gud ikke tillade at nogen hersker uden han selv alene," og om Anabaptisterne skrev han: "Det er ikke ret, at man saa skrækkelig skal myrde, brænde og grusomt ihjelslaa saadanne stakkels Mennesker; man maa lade enhver tro, hvad han vil; med Skriften og Guds Ord skal man modstaa og modarbejde dem; men med Brand og Baal udretter man lidet." (Wald, X. 461, 374.) Calvin derimod mente: "at Protestanterne maatte være ligesaa ivrige i at forsvare Sandheden med Vaaben og Sværd til Straf, som de katolske var ivrige til at bruge disse Ting for at forsvare sin Overtro."

Selv var han en Jernmand, som ikke lod sig forfærde over al den Uvilje, han vakte ved sin Strenghed. En Nat affyredes 50 Skud udenfor hans Hus. Engang gik han lige imod en opbidset Folkehob og blottede sit Bryst for deres Knive. Men Calvin fortsatte med sit strenge Regimente. Castello, en lærd Mand, blev landsforvist for sin Opposition til den bestaaende Lære, og Servetus, en Pantheist og Fornægter, blev brændt paa Baalet 27de Oct. 1553 efter længere Tids Forhør og Forhandlinger.

Libertinerne, som krævede Frihed for Vildfarelsen og for Kjødets, gjorde en Sammensværgelse og et Oprør mod Calvin og Consistoriet, men blev overvundne. Calvin havde nu en stor Indflydelse og udfoldede en ualmindelig Virksomhed ved Prædikener og Foredrag og Skrifter; mange flokkedes som Studenter om hans Lærestol. Genf blev for den reformerte Kirke, hvad Wittenberg havde været for den lutherske. Han corresponderede med mange af Verdens mägtige

og lærde og blev ofte spurgt til Raads i vanskelige Tilfælde. I England, Frankrige, Skotland, Polen, Italien havde han mange Beundrere; men især i Frankrige, hvor Hugenerne stadig fik Raad og Lærere fra Calvin's Skole.

Calvin søgte at holde Kirken adskilt fra Staten; men kunde ikke faa gennemført dette i sin Tid. Han beundrede Luther og bekjendt er hans Ord: "jeg vil beundre og agte ham, selv om han kaldte mig en Djævel;" han var ogsaa i mange Aar en varm Ven af Philip Melancthon, endskjønt denne aldrig kunde tilstemme hans Predestinationslære.

Calvin havde et heftigt Sind og blev undertiden henreven af Hidsighed, og med sin skarpe Tunge og sit strenge System i alle Ting stødte han mange fra sig. Han var dog ærlig og oprigtig, bad paa Sygeleiet Gud og Menneskene om Forladelse for sin Hefthighed og døde 27de Mai 1564; da havde han styret i Genf i 23 Aar. Han lignede mere det gamle Testaments Profeter end det nye, og det lovmæssige Drag har vist sig i den reformerte Kirke siden hans Dage.

Naar vi betragter disse 3 Skikkelser, Luther, Zwingli og Calvin maa vi give Luther og hans Arbejde Forrang. Hvad Charakter angaar, var han den mest alsidige og dybest udviklede; hvad Skjøn paa Menneskelivet og Folkets og Kirkens Trang angaar, havde han den største Indsigt, hvad Guds Ords Lærdomme angaar, havde han det rette Greb i Grundvolden og de rette Principer i Udlægningen; hvad Udførelsen angaar, havde han en djærv Fremtræden og en Kraft i Talen, der vel undertiden efter vor Tids Smag grændsede til Grovhed. Det, at han ikke lod sig lede ind paa Sidespor eller Yndlingsideer, ikke autog sig Statens Styrelse, som de andre to, gjorde, at Luther kunde drive den kirkelige Reformation udelukkende, og ved sine klare Udlæggelser af Bibelen og sine mange Skrifter saaledes befæste Kirkens Lære og Udvikling, at den blev staaende gjennem alle Trængsler og har udvidet sine Grændser indtil denne Dag.

Gvadi god Vilje og Enst formaar.

Paa et Par Steder i sidste No. har den opmærksomme Læser et opmuntrende Bevis paa, hvor tore Ting endog faa og smaa Kræfter kan udette ogsaa i en liden Menighed, naar der bare er

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries, Provisions
Flour, Feed,
Teas, Coffees,
Croekery, Glassware,
Hardware, Tinware,
Patent Medicine etc.

PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,

PARKLAND, WASH.

Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

University students and others in need of school supplies or anything else in our line will find it to their advantage to call and inspect our stock of goods. The bottom prices on the same will surprise you.

We deal in GOODS not TRASH and believe the masses will patronize the house that sells the best goods for the least money.

H. V. ROBERTS,

Candler.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

**Abstracts
of Title,**

in all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash.

god Vilje og Lyst til at gjøre noget godt. Vi sigter her til, hvad Smaapiger i Vor Frelser's Menighed i Nærheden af Gene-see, Idaho nylig har gjort. Salig afdøde Pastor N. Christensen arbeidede der flere Aar og delte uden Knur Nybyggernes ofte nok knappe Kaar. Han er kommen til Hvile fra sit Arbeide, men hans Hustru og 3 Smaapiger bor her blandt os i Parkland.

Betragt nu Mrs. Christensens Tak og Kvittering. Her ser vi Navnet paa 6 Smaapiger og en navnløs, (N. N.) som vi har Mistanke om ikke er nogen Smaapige. Disse har sendt \$31.08 til Mrs. Christensen og hendes faderløse Smaapiger.

Lad os dog ikke bare se paa dette Pengebeløb, som er nok saa vakkert, men vi vil som oplyste kristne ogsaa forsøge at beregne Værdien af deres Handling. Herold kommer til ikke at regne nøie nok, og havde Lyst til at bede om, at andre vil indsende sin Beregning af dette deilige Regnestykke. Her er dog, hvad vi i en Hast faar ud:

1) 1st. Disse Smaapiger fik Lyst til at samle Bidrag. 2det, denne Lyst blev saa levende, at de virkelig urettede noget. 3die, de øvede sig altsaa i ikke at glemme at gjøre vel, som Herren siger. 4de, de ydede ogsaa virkelig sit Offer, de efterkom i Gjerning og Sandhed Herrens Ord. Men nu kommer Spørgsmaalet, hvormeget vil Du regne det værd for disse Smaapigers Hjerter, Sjal, Sind, Aand og Legeme, at de udviklede en saadan Frugt i den lille bløde Hjerteager? Og hvormegen adel Frugt for hele deres Liv vil dette udvikle for Smaapiger i Form af Medfølelse, Kjerlighed, Opofrelse, og Lindring af Nød i deres Omgivelser? Og hvormeget af Gaver vil Herren lade tilflyde disse Smaapiger i Tid og Evighed som Frugt af saadan Udsad? Herren har sagt, giver, og eder skal gives, men hvor stor den knugede, skuddede og overflødige Maade, er som skal gives i disse Pigers Skjød, har Herren ikke sagt.

Herold ved derfor ikke, hvormange Fold de faar igjen for sin Udsad. Dog ved Herold saa meget, at naar Herren vil give et Maal, som han kalder baade knuget, skuddet og overflødig, da bliver det rimeligvis langt større og herligere, end vi kan forstaa eller vente; og ikke engang et Bager koldt Vand, ofret for Herrens Skyld, skal være ubelønnet af den usigelig store

Giver. Dette er hans egen tydelige Lære.

2) Lad os ogsaa se paa Gaven. Den er ikke saa liden. Sex Smaapiger skaffer tilveie \$28.00. Dermed har de 1st glædet og opmuntret Mrs. Christensen og hendes smaa. 2det, sat hende bedre i stand til med Lyst og Glæde at fuldføre sit vigtige Kald at forsørge sine egne og andre smaa. Og for det 3die har de ved denne Gave bragt baade Mrs. Christensen og andre kristne til at prise Gud. Thi Besørgelsen af denne Understøttelse afhjælper ikke alene en Trang, men bærer ogsaa rig Frugt ved mange Taksigelser til Gud. 2 Kor. 9, 12. 4de, disse Pigers gode Exempel er en kraftig Bekjendelse af Kristi Evangelium, som er en Kraft til Salighed for hver den som tror. 2 Kor. 9, 13,

5. Dette Exempel paa oprigtig Gavmildhed og Tjenstagtighed bevirker ogsaa Bønner og Forbønner for disse Smaapiger. 2 Kor. 9, 14. Hvormeget nu dette er værd i Penger, kan Herold ikke vide, men vi ved dog, at det, som Herren kalder en rig Frugt, ikke har saa liden Værdie for Menneskene. Tänk hvilken uhyre Rigdom der ligger i de Ting, som her er peget paa, og endnu flere Ting burde lægges til. Alt det ovenfor nævnte er efter Herrens egen Regnebog.

3die. Men hvorledes vilde det blive i Pacific Distrikt om vi i hvert Nabolag havde 6 saadanne Smaapiger til at arbejde? O, da skulde det være morsomt at arbejde i dette Distrikt, thi da var det rigt paa Erkjendelse, Tro, Haab og Kjerlighed og dermed ogsaa fuldt op af alt, som trængtes for vore kirkelige Gjøremaal. Thi det ser ud til, at disse Piger ogsaa har været med i en Smaapigeforening, som nylig holdt Udsalg af smukt lavede nyttige Gjenstande. Vi antager derfor, at de sex Piger har gjort meget mere end at skaffe disse \$28.00. Det tør være nærmere \$50.00, som de i Aarets Løb har samlet. Og naar Smaapigerne i hver Menighed samlede saameget, saa vilde ogsaa andre gjøre en hel Del for Kirkens Kjerlighdsarbeide baade for Missionen, Skoler og andre Barmhertighedsanstalter. Vi skulde snart staa os udmerket godt. Herren give, at disse Pigers gode Exempel maatte vække os op fra Døs og Dvale, Knur og Klage. Tillykke Smaapiger, med alt eders Arbeide Livet igjennem.

Kristendommens Udbredelse i det 11. Aarhundrede.
(For Herold af 3. L.)

Man finder intet særligt at lægge Mærke til undtagen Ungarernes Omvendelse ved Stefan den hellige. Kirkene og Klostrene, som blev byggede, er det ikke nødvendigt at dvæle ved.

I Danmark strævede man med at udrydde Hedenskabet, der endnu var stærk rodfæstet hos Almuen. Til den Ende pleiede Kongen selv at reise omkring og undervise de uvidende; og Overbiskopen i Hamburg udryddede alle Lunde, som af det forblindede Folk endnu blev stærkt besøgte, og der byggede man siden efter Kirker.

En ret antikristelig Maade at udbrede Kristendommen paa var de saakaldte hellige Krige, som Paverne fik Folk til at ta Del i. Den første, som gav Stødet til dem, var Sylvester II. Senere hen opmuntrede Gregor VII ligeledes de kristelige Magthavere i Vesten ved sine Skrivelser til dette Foretagende. Endelig bragte Urban II Sagen i Stand paa Kirkemødet i Clermont, efter at Munken Peter Eremit havde meldt sig hos ham og fremlagt en Skrivelse fra Patriarken i Jerusalem, hvor denne klagede skildrede de orientalske Kirkers slette Tilstand under Saracenerne og den hellige Grans Vanhellgelse, og fortalt ham om den Aabenbaring, som han havde havt i Jerusalem, ved hvilken Kristus selv skulde ha befalet ham at opmuntre sine Landsmænd, Franskmændene og andre i Vesten til en saadan Krig.

Man holdt vistnok denne Munk allerede den Gang i mange Henseender for en Bedrager; men den herskende Overtro gjorde en Mængde Folk modtagelige for dennes og andres Korsprækener, saa at de besluttede at ta Del i Felttoget, især da Paven gav enhver, som gik med, et rødt Kors til at hefte paa den høire Skuldre og dermed tillige meddelte ham Syndsforladelse. Efter dette Kors blev disse Tog kaldte Korstog.

Paverne havde ved disse Tog forskjellige Maal for Øie. De kunde derved udvide det Herredømme, de havde ranet til sig, og som de ønskede at brede ud over hele Verden. Dernæst gave de Vestens Magthavere, der ellers vilde ha seet mere paa Pavens Tyranni, noget andet at gjøre, og da de ved sine Legater altid havde sin Haand med i Spillet, saa kunde de gjøre sin Anseelse saa meget større. En-

THE RED FRONT

"Teten" med et stort Lager af Værelse til alle beslaende af de nyeste og moderneste

**Cutaway Suits
Single Breasted Sack Suits
Double Breasted Sack Suits
Round Cut Suits**

3 Clay Worksted's, Serges og Cassimere smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Vaahande, intet Humbug'ala. Vore Værelse er af de bedste, som kan erholdes for Penge og tjøbes for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Værelse til Værelse, som er værdt at tjente Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover

The Red Front Clothing & Shoe Company.
1310 Pacific Avenue.
Hans Fortelson, Bestyrer.

J. M. Arntson,
Notary Public
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saalom Skjøder, Kontrakter, m. m.
Rooms 212-213 Nat. Bank Com. B'ldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.
Tacoma - - - - - Wash.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
926 Pac Ave - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.
Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

delig svækkede de ogsaa derved Fyrsternes Magt, som disse el- lers kunde ha brugt imod de pa- velige Foretagender; det siges jo, at over seks Millioner Menne- sker skal være blevne ofrede paa Slagtebanken ved denne unytti- ge Krig. Ja, naar nogen syn- dede mod Paven, saa kunde han ikke faa Forladelse, med mindre han lovede at ta Del i et saadant Korstog, og derved blev i det mindste de, som var den hellige Fader i Rom til Besvær, for en Tid ude af Veien, saa fremt de ikke maatte stige ned i Dødsriget.

Det første Korstog begyndte i 1096. Hærførerne var Hugo den store, Gotfred af Bouillon og mange andre. Hæren bestod i Begyndelsen af 300,000 Mand, men den blev snart forøget til 600,000; men førend man kom til Jerusalem var Halvdelen omkom- men ved Sværd, Pest og Hung- er.

De første Tropper paa 15,000 Mand førte Munken Peter igjen- nem Baiern. Der efter gik Pres- byteren Folkmar med 12,000 Mand gennem Saksen og Böh- men og Presbyteren Gotskalk med sine Folk gennem Fran- ken. De overtalte Tyskerne og Sakserne til at slaa Følge, men de blev udlæede og udskjældte for Tosker, fordi de forlod det, de havde, og søgte efter fremmede, uviste Ting. Det gik ogsaa galt med Forgjængerne, idet de i de panoniske Skar dels blev dræb- te, dels bortjagne. Aarsagen hertil var den daarlige Orden, som herskede blandt Korsfarer- ne, hvorfor Ungarerne siden efter ikke vilde lade nogen komme igjennem.

Men de vækjadede samlede sig igjen, og flere og flere Hobe drog saa forskjellige Veie fra Vesten til Østen og ventede hin- anden efter Aftale ved Kon- stantinopel.

Da Keiser Alexius, som før havde bedt Paven og Vestens Magthavere om Hjælp mod de fremtrængende Tysker, saa den Uorden, som herskede blandt disse Gjæster, sendte han Peter med sin Hær tilbage over Bospo- rus, endog før de andre kom ef- ter, og gav dermed Tyskerne Anledning til at slaa ned For- tropperne i Nærheden af Ni- cæa.

Mon Gotfred af Bouillon, der med sin udsøgte Hær paa 80,000 i bedste Orden var gaaet gjen- nem Ungarn til Konstantinopel, bragte Sagen i Orden igjen og forligte sig først med den græ- ske Keiser, som havde taget Hu- go til Fange, saa at han gav den- ne fri igjen og lovede at yde

Korsfarerne al mulig Hjælp, naar de kun vilde overla ham Besiddelsen af det erobrede og selv nøie sig med Byttet.

Gotfred gik derpaa over Bos- porus og tog Aar 1097 Nicæa til- bage. Da nye Hære stadig stød- te til ham, gik det saa heldigt med Toget, at de kristne i Aaret 1099 fik Jerusalem i sine Hænder og udraabte Gotfred paa Grund af hans store Fortjenester til Konge.

Ikke længe efter kom den ægyptiske Sultan med en stor Magt for at jage ud de kristne, men han led i det berømte Slag ved Askalon et fuldstændigt Ne- derlag. Gotfred satte sig saa- ledes fast i sit Kongerige, men de andre Herrer drog hjem igjen, og dermed endte det første Kors- tog.

I hvorvel nu Jerusalem og de omliggende Lande derved faldt i de kristnes Hænder, saa fandt man dog hverken hos de seirende Korsfarere eller de overvundne Saracener nogen Bedring, som kunde tjene til det sande Kristi Riges Ære og Udbredelse. Tvert- imod satte Korsfarerne en Skam- flæk paa det kristne Navn ved deres Ondskab og Grusomhed og øvede under Religionens Skin fæle Skurkestreger, og ved deres Raseri opeggede de Saracenerne til et stærkere Had og en større Bitterhed imod sig og bragte dem til at afsky en Religion, i hvilken de stødte paa saa megen Ondskab og saa liden Barmhjer- tighed. Der fortælles jo, at der i Jerusalem var øvet slig et Slagteri, at de dræbtes Legemer svømmede i Blod som i en Strøm.

Vennernes Jul.

Venner var de fra Skoledagene. De fulgtes ad til Universitetet, og hver valgte sit Studium; men Venner blev de ved at være.

Viggo Lange studerede Theo- logi og blev Prest, Svend Win- ther blev Ingeniør og fik store Arbejder at udføre for Stat og private Folk.

Viggo Lange fik Kald paa Fyn. Myndigt vidnede han fra Prædike- stolen om den Gud, han havde lært at kjende fra Universitetets Foredragssale og lærde Mænds Skrifter, — Herren, den retfær- dige Gud.

Da rygtedes det, at Svend Winther havde begaaet en For- brydelse, der baade var skamme- lig og dum; han havde bedraget fattige Arbejdere for deres Løn.

Bardomsvennen vilde ikke tro det, men da Aviserne kom, der

svælgede i alle Enkelthederne, gik han op paa sit Værelse, hvor de lærde Bøger stod i lange Reoler, og sad i mange Timer med Haan- den under Kind.

Hele Landet undredes. Ingen begreb det, — og Forbryderen selv begreb det ikke heller.

Dommeren dømte, som Lov- bogen lød, og mild var Dommen ikke.

„Besøg din Barndomsven“, sagde den lille, milde Præste- frue, „bring ham et hjerteligt Ord i hans store Sorg og Nød.

Men Presten rystede paa Ho- vedet.

„Jeg ejer ingen Ord, der kan trøste ham,“ sagde han og saa strængt ned i sin Hustrus Øjne, der duggedes af Taarer.

Og Fængslets Døre blev lukke- de efter Forbryderen; og da de blev lukkede op igjen, mange Maander efter, rejste han langt, langt bort til et fremmed Land.

Men Prästen vidste det ikke, eller han lod, som om han ikke vidste det. Han forkyndte fra sin Prædikestol Guds Ord purt og rent, som hans Præsteløfte bød, skjönt Folk sad spredt i Kirken med mange tomme Bænke mel- lem sig.

Han forstod det ikke. Var hele Danmarks Land ved at bli- ve afkristnet? Trængte Menne- skene ikke mere til at høre om Retfærdighedsguden, der paa hin Dag skal dømme levende og døde?

Men da det hændte to Søndage i Træk, at kun gamle Mariane var i Kirke, — og hun kom kun for at faa Middagsmad i Præste- gaarden, — saa skrev han til sin høje Foresatte og bad om sin Af- sked.

Og med sin Hustru og sine to Smaa piger rejste han over Ha- vet. Der, hvor Landsmænd fri- villigt havde rejst Kirke og kal- det Præst, vilde han forkynde Herrens Ord.

Tæt sad Mænd og Kvinder i Stolene i den lille tarvelige Træ- kirke, da han første Gang talte fra den lave, plumpe Prædike- stol; tæt samledes de Søndag ef- ter Søndag.

Alle Hökerne, der sjakrede i Smaagaderne, alle Arbejdsfolk, der lystrede Fabrikens Fløjte, alle dem der havde Sind og Tan- ke fæstet fast og sejt paa Ud- kommet eller Bankbogen eller Laanekassen i Ugens søgne Da- ge, hvilede den syvende i Nydel- sen af den myndige Præsteröst.

Præsten havde fundet sin Me- nighed, og Menigheden sin Præst.

Og Ungdommen samledes om Aftenen i Præstehjemmet, hvor

den lille, milde Frue skænkede Kaffe og bød Kager om.

Da hændte det en Dag, at Vig- go Lange og Svend Winther mødtes paa Gaden. De to Barn domsvenner standsede og saa hinanden stivt i Øjnene; da dreje- de Prästen med et Ryk og fort- satte sin Vej.

Siden mødtes de ofte. Märke- ligt, at de mødtes saa ofte i den store By med de mange Gader; men før de vidste det, stod de foran hianden, og med gjemte Blikke gik hver sin Vej.

Paa første Søndag i Advent stod Prästen foran Alteret, og høit og myndigt læste han Da- gens Epistel. Han kom til Esa- ias Ord: „Han skal ikke sønder- bryde det knækkede Rør, og ikke udslukke den rygende Tænde“, — og det hændte, hvad aldrig var hændt før, at hans Stemme skjælv. Han holdt sin Prædiken, som han Dagen før havde skre- vet den i sit Studerekammer; men hans Tanker var langt bor- te, og de, som kjendte ham bedst, forstod, at noget, som han ikke fandt Ord for, rørte sig i hans Sind.

Og som Tiden gled ind under Jul, blev han mere tavs og tan- kespredt. Han gik ofte og læn- ge paa de Veje, hvor han plejede at møde sin Barndomsven — men nu mødte han ham ikke.

Han sad i Skumringen med si- ne Smaa piger paa Skjødets og talte med dem saa dæmpet og kjönt, og hans Hustru syntes, hun først nu kjendte ham.

Esaias's Ord blev Bøn i hans Sjal, og han bad ikke mere til Retfærdighedsguden, men til Naadens og Kjærlighedens Gud; — men Ro fandt han ikke i sit Bedekammer.

Det blev Juleaftens travle Dag, og uden Hvile vandrede han om i de kjendte Gader.

Og i Skumringen mødte han en ensom Mand — — — — —

Der var Fest i Prestehuset! Fest som aldrig før. Den lille, milde Frue pyntede Juletræ; og da Lysene var tændte og skinne- de ud i den mørke Gade, kaldte hun dæmpet ind i sin Husbonds Kammer.

To blege, lykkelige Mænd kom ud, Haand i Haand. Og med Børnene gik de rundt om Jule- træet og sang de gamle glade Ju- lesalmer. Og Stemmerne bæve- de, da han sang:

„Forsvunden er nu al vor Nød,
Al vor Nød.

Os er i Dag en Frelser fød,
Halleluja, Halleluja!

Julemorgen gik de to Venner

Side om Side frem over Kirkegulvet. Og mange af Menigheden forargedes, for kygtet havde talt, som Rygtet al Tid gjør — ondt og skærende — om ham, der havde begaaet den svære Forbrydelse.

Og Præsten læste Evangelium om „Ordet, der blev Kjød og i Oede blandt os“; men hans Prædiken blev en Lovsang, hvis Lige aldrig før havde fundet Vej over hans Läber, en Lovsang baaret af Esaias's mächtige, profetiske Ord.

Af Carl Hansen,
i „Dannevirke.“

Værg endelig Børnene mod den over dem hængende Fare!

At en utallig Mængde Børn vokse op og blive slette Mennesker, er der en rig Anledning til at se mange Eksempler paa især her hos os, i de Forenede Stater. En voldsom Sorg faa Forældrene af saadanne Børn. For næppe et Aar siden fik jeg at vide om et ungt Menneske, der havde havt alt for stort Raaderum i den Tid, han var Dreng, at han netop var sluppet ud af Fængsel paa Kaution, og lige med det samme begik han en ny Forbrydelse og blev fangen igjen. Hans sorgbetyngede Moder, der var Enke, blev overvældet af ny Sorg, da hun hørte om den ny Forbrydelse, og i Fortvivelse udbryder hun: „Ak, gid denne Dreng var 70 Fod under Jordens Overflade!“ Stakkels Moder! han bar selv Skyld i høj Grad for Sønnens Ulykke. Hun havde forsømt at straffe ham for de smaa Synder, medens han var lille, og hun havde ladet ham løbe paa Gaden den ene Dag efter den anden.

Kære Forældre! det gör mig bitterligt ondt for eders Børn, som I elske, naar jeg ser, at disse stakkels Børn vokse op, og det onde vokser i dem tillige; thi det vil tage en Ende med Forfærdelse. Fejlene, der begaas fra Forældrenes Side i Ledelsen af Børnene, kunne Børnene komme til at faa de allerværste Følger af siden hen. Der er mange forskellige Synder, som faa Magt over Børn. Tänk t. Eks. Smaatyverier, der siden blive til Stortyverier, Lediggang og Löben paa Gaden og paa dem uvekkommende Stæder, Ulydighed og Nævisshed og saa den afskyelige og fordærvelige Lyven, som Børn baade lære meget let og let finde paa at sige selv. Kære Forældre, værg endelig eders Børn mod disse forfærdelige Ting. Lad mig her anføre en lille Historie for eder til et godt

Eksempel paa, hvordan forstandige og gode Forældre handle over for deres Børn, naar disse lyve. Historien tager jeg ud af Biskop Laaches Bog om Börneopdragelsen. Her er den:

„Schubert fortæller, at han som 6 Aars gammelt Barn, opmuntret af andre Dreng, med disse havde taget Narcisser i Rebslagerens Have. Hans Moder saa alvorligt paa ham, og da han kom ind til sin Fader og saa dennes alvorlige Blik, lagde han Buketten paa sit lille Bord ind i Krogen; den lugtede af Synd; han kunde ønske den væk. „Kom hid til mig, Henrik!“ sagde Faderen. Jeg kom. „Hvorfra har du Narcisserne?“ Jeg tav og rødmede. Endelig fremstammede jeg: „Fra vor Have.“ — „Der er ingen Narcisser; hvor har du faaet dem?“ — „Vor Nabo Bahr gav mig dem.“ Fader tog min Haand, saa mig alvorligt i Øjnene og sagde: „Bahr har ingen Narcisser; sig Sandhed, Henrik, hvor har du Blomsterne fra?“ Jeg tilstod det nu med tilbageholdte Taarer. Han spurgte mig nu, hvad Naboens Karl havde gjort, da han havde taget min Bold og någdet det. Jeg sagde, at han havde stjålet og løjet. Jeg maatte læse det 7de Bud. Han lod mig slutte fra Karl, hvad jeg selv havde gjort; jeg maatte frem med Sproget: „Jeg har stjålet“, og hvor gjerne mit barnlige Sind end vilde have fundet et mere velklingende Udtryk, maatte jeg dog frem ogsaa med det skrækkelige Ord: „Jeg har løjet.“ Fader fortsatte: „Du har løjet for mig, din Fader, som har dig saa kær; men ved du da ikke, at hvor vi end befinde os, og hvad vi saa end foretage os, saa er Gud omkring os og ser os, og hans hellige Engles Øjne ere henvendte paa os. Du har altsaa stjålet og løjet — ikke blot for mig, din Fader, men ogsaa for Gud og hans hellige Engle. Förend du altsaa i Aften lægger dig saavel som og i Morgen tidlig og endog mange Dage herefter maa du bede til den Herre Jesus: „Ak, kære Herre Jesus! jeg har grovelig syndet mod dig. Jeg har stjålet og løjet for min Fader. Tilgiv du mig min Synd, og skab i mig et nyt Hjerte, og giv mig en ny og stadig Aand ind i mig, at jeg ikke mere maa synde.“ Nu gråd jeg meget.

Min Fader sagde: „Se, nu græder du bitterlig, og heri gör du ret. Synden er bitter. Det viser Gud os ved den Straf, han har lagt paa Synden. Naar unge Børn have syndet, straffer Gud dem ved deres Faders Arm,

for at de skulde smage, hvor bitter Synden er. Derhenne ved Urkassen staar min Stok; gaa og bring mig den.“ Jeg bragte ham Stokken og modtog af min Faders Haand den vel fortjente Revselse. Om denne ellers saa tunge og stærke Haand lugtede, mig meget eller lidet, det ved jeg ikke mere. Men det ved jeg, at Straffen ikke gjorde mig saa ondt som den Fölelse, at jeg havde bedrøvet min Gud og løjet for min Fader. Det hele havde en dyb og lang Eftervirkning i min Sjæl. Lögn syntes mig nu skammelig. Ærligt bekjendte jeg siden, naar jeg havde fejlet, og min Fader sagde da: „Fordi du saa oprigtigt og samvittighedsfuldt bekjender din Fejl og angerrer den, saa skal den være tilgivet uden Straf.“

Se, dette var at tage fornuftigt og efter Guds Ord paa Sagen. Derfor bar det Frugt. De, der ere saa bløde af Naturen, at de ikke nänner at tugte Tyveri og Lögn og Banden og andre onde Ting paa en lignende Maade, naar saadanne Ting vise sig hos Børn, denne Mand eller Kvinde maa söge til Gud for hos ham at hente baade Mod og Kraft og Forstand til at tage rigtig paa Sagen. Det, at det gaar saa galt med en stor Del af Ungdommen her i vort ny Fædreland, Aremika, har sin Grund i, at Børnene ikke holdes tilstrækkeligt i en sund kristelig Ave, medens de vokse op. Kun i faa Hjem er Börneopdragelsen saadan, som den skal være. Lad hvert enkelt Forældrepar tage fat paa den rette Maade med Börneopdragelsen, og da skal det snart blive bedre, ja, der skal da ske den mest forbavsende Forandring til det bedre. Men kære Fader og Moder! begynd du i dit eget Hjem, selv om dine Naboer ikke ville begynde. Ville de fortsætte med at opdrage deres Børn paa en saadan Maade, at det tager en Ende med Forfærdelse, saa begynd du, trods dine Nabos eller dine Slægtninges slette Eksempel, at opdrage dine Børn for Guds Rige, saa blive de gode Mennesker, og du vil faa Glæde af dem. (D. luth. Kkb.)

Fæd og Høft.

Trods det, at det var Sommer og Kakkelovnen var kold, sad den gamle Martin Emmerich forknyt og modfalden paa sin vænte Plads i Ovnkrogen. Han sad hensunken i mørke Tanker og saa stift hen for sig; hans Pipe var gaaet ud, — Fluerne summede, Uhret paa Væggen dikkede,

men ellers var der Dødsstillehed i Stuen. Hvorfor mon den gamle Mand hänger saaledes med Hovedet i Dag? Hvorfor stønner han saa ynkelig? Er han syg eller mangler han noget? — Nej, det er ikke det, der er i Vejen, men Martin Emmerich bliver gammel, og Alderen bringer meget med sig, hvorfor man helst ønskede sig forskaanet — i Ordets egentlige Forstand er han en rask gammel Mand og har det godt. Folk siger endogsaa, at han er usædvanlig heldig stillet; han er en rask og rörig Olding trods sine firsindstyve Aar og har et godt Hjem hos sin Søn, der er den rigeste Bonde i mange Miles Omkreds. Han mangler jo i ingen Henseende noget. Han faar god og rigelig Mad og Drikke og har en varm Seng at ligge i og en Plads i Lænestolen i Kakkelovnskrogen. — Hvad kan han da ønske mere?

„Min Søn, tro, mig, det er ikke let at skulle falde andre til Besvær; der vil komme den Dag, da du selv vil komme til at föle det,“ havde hans Moder engang i et mismodigt Öjeblik sagt til ham.

Ak ja, han skulde den Gang paa sine stærke Arme have baa-ret hende over i Guds Hus, som hun saaledes sukkede efter, naar hun hørte Klokkerne ringe Menigheden sammen; han skulde mere lemfældigt og forsigtigt have flyttet hende fra den ene Seng til den anden, da Gigten i Maa-neder bandt hende til Lejet. — Ak, hun var altid saa blid og taalmodig, men i Dag erindrede han dog, hvorledes hun engang havde jamret höjt, da han hensynslös havde taget haardt ved hendes syge Arm — han erindrede ogsaa, hvorledes han var bleven heftig og havde bedet hende tie stille, det var ikke noget at gjøre Allarm for!

Der er gaaet halvtredsindstyve Aar siden den Dag; hvorledes gaar det da til, at dette Jammer-skrig i Dag saaledes lyder i hans Öre og piner ham i Hjertet? Han havde dog aldeles glemt det og i Folge med det dukker meget andet længst forglemt op i hans Erindring; saa mange onde, ukjærlige Ord, saa nægen Utaalmodighed, Haardhed og Kulde, som han i sin Tid havde udvist mod den stakkels syge og gamle Kone, der ret var en Byrde for hendes Søn, den unge, raske Martin Emmerich. —

„Saadan en gammel En er da et rigtigt Huskors,“ havde han en Dag sagt til sin Kone: — halvtredsindstyve Aar ere forløbne siden, men i Dag havde hans

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T. Larsen, Parkland, Wash. Man kan i Brev med blot 2 Cts. Frimærke sende 50 Cts. i Sølv, eller ogsaa sende Money Order, som lyder paa Tacoma, Wash.

Sønnesøn i et Anfald af Arrigskab staaet foran ham med knyttet Næse og Øjne, der flammede af Vrede og udtalte samme Ord: „Ja Fader har Ret, du er en rigtig hæsliig, sejglivet, gammel Karl — „et rigtig Huskors er du, Bedstefader — saadan sagde Fader til Moder, og jeg siger det samme.“

I blindt Raserei havde Drengen udskreget disse Ord og da, ligesom bange for sig selv, set paa Bedstefaderen, Denne skjændte dog ikke igjen, bandte ikke heller eller slog efter Drengen, nej, de Ord havde ramt ham lige i Hjertet paa det ømmeste Sted. De fremmanede svundne Tider.

Martin Emmerick havde aldrig været nogen from Mand. Arbejde, Mad og Drikke havde været hans Ungdoms Lyst — Piben og Pladsen i Lænestolen ved Ovnens Alderdomstrøt. Men Martin Emmerick havde haft en from Moder, han havde dog aldrig året hende, medens hun var i Live, han havde ringeagtet hendes kjærlige Ord og Formaninger, trods det, at han ikke havde kunnet overheøre dem. Flere Sprog havde han lært udenad. Det var længe, længe siden! — havde nogen i Gaar spurgt ham: „Kan du erindre nogle af de Bibelsprog, din Moder atter og atter gjentog for dig?“ Han kunde da med Sandhed have benægtet det. I Dag er der imidlertid kommet ham et i Tanker; han kan ikke atter glemme det. Havde han villet bruge det som Vaaben mod sin lille trodsige Sønnesøn? Jeg ved det ikke — men det havde en skarp Eg, som dødelig har

saaret hans eget Hjerte: „Ær din Fader og din Moder!“ Hvorledes hedder det videre, Martin Emmerick? Han kunde ikke i Øjeblikket erindre det, men de Ord han atter og atter hviskede, var ikke Slutning paa det fjerde Bud. „Thi jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud.“ Hvorledes er det mere? Han truer med at straffe; han er en fortærende Gud, en Gjengjældelsens Gud.

„Bedstefar,“ hviskede Drengen og skjød sit lille blonde Hoved ind under Oldingens for at se dennes nedadvendte Ansigt — han var bleven bange for Virkningen af sine Ord. „Et Huskors,“ hviskede den gamle, saaledes sagde han i Dag, saaledes sagde jeg for halvtredsindstyve Aar siden. Gud er en Gud, der gjengjælder. Drengen sneg sig sagte bort; han vidste ikke, hvad han skulde stille op med Bedstefaderen, der i Dag var helt forandret; han fortrød, hvad han havde sagt.

Nu var den gamle Mand helt ene og kunde ret gruble over den svundne Tid; han mærkede intet omkring sig, men hørte de Ord, der vare udtalte for mange Aar siden; — de Ord, som han troede henvejrede og forglemte, men nu levede op med fornøet Kraft og bleve til lutter spidse Torne, under hvis Stik han vaandede sig i usigelig Smerte. Martin Emmerick havde ikke været nogen god Søn, nu fik han at føle, hvad der var værst, at være et „Huskors“ eller at have et saadant i sit Hus

„Ja, Gud er en nidkjær og hävnende Gud, en Hävner og mächtig i Vreden.“

(Mere.)

Dorthea Borgen.

Dorthea Borgen, Hustru til Amon Borgen, ved Genesee Idaho, døde Onsdag, den 22de Dec, 1897 i Troen paa sin Herre og Frelser.

Afdøde har i de sidste Aar været meget sygelig og ofte ventet at hun skulde faa Hjemlov; dog tiltrods for den tunge Sygdom (Hjærtetilfælde), som saalænge har været paa hende, oplevede hun den høie Alder af 73 Aar, og var aandsfrisk til det sidste.

Hun døde, som hun havde levet, i fast Tiltro til den Herre Jesus Kristus, og slumrede ind

med Fadervoret paa sine Læber.

Afdøde udvandrede til Amerika i 1869 fra Ulens Præstegjæld i Norge. Som den, der i Guds Haand var bleven Middel til at kalde hende fra Verdens Vellyst og Syndens Tjeneste hen til Guds Søns Tro, nævnte hun saa ofte Pastor Möller, hendes Prest og Sjælesørger hjemme i Norge.

Hun boede først i Story County, Iowa, indtil hun for 17 Aar siden flyttede hid til Genesee. I alle disse Aar har hun tilhørt Vor Frelasers Menighed, hvor hun, naar Sygdommen ikke holdt hende tilbage, har været en flittig Gjest i Guds Hus og ved Herrens Bord. Hun var saaledes tilstede ved den sidste Altergang, som holdtes for nogle Uger siden i Kirken. Der var nok dengang dem iblandt os, som anede, at dette var den sidste gang, vi kunde vente at have alle vore kjære gamle med, og der blev derfor ogsaa bedet, at om saa var Guds Vilje, vi dog alle maatte samles omkring det Bord, hvor Abraham, Isak, og Jakob er Gjæster. Maatte den Bøn blive bønhørt!

Hun stedtes til Hvile sidste Fredag fra Vor Frelasers Kirke, hvor en stor Skare var samlet for at vise hende den sidste Ære. Foruden Stedets Prest, var ogsaa den tyske Prest, Pastor Behrens, tilstede, som i det Engelske Sprog henvendte nogle hjertelige Ord til Sørgefamilien og Forsamlingen.

Bedstemor Borgen har i de sidste 20 Aar boet hos sin Datter og Svigersøn Maren og Ingwall Smith. Disse har visselig ydet baade hende og hendes Egtfælle et godt og roligt Hjem paa deres gamle Dage. Foruden denne Datter efterlader hun sig to andre voksne Børn, Bernt Borgen og Mrs. Tegland, som begge bor her. Den sidstnævnte kunde desværre paa Grund af Sygdom ikke overvære Moderens Begravelse; men det er dog en uudsigelig Trøst i dette, at hun har faaet i Arv sin Moders Tro paa Gud; og derfor skal Moder og Datter sikkert mødes der, hvor Sygdom og Skilsmisse hører det forbigangne til.

M. A. Christensen.

Genesee, Idaho, den 28de Dec.

S. SINLAND

Kontraktor & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, WASH.

The
Dining
Car
Route
ACROSS
The
Continent

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Kommer til Tacoma
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Kootnai points	5 00 p. m.	11 10 a. m.
Portland	11 30 a. m.	4 40 p. m.
South Bend	11 30 a. m.	*4 40 p. m.
Aberdeen	*11 30 a. m.	*4 40 p. m.
Olympia	*9 00 a. m.	*4 30 p. m.
Seattle	6 40 a. m.	8 30 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	11 20 a. m.
Seattle	4 50 p. m.	5 30 p. m.
Seattle	6 50 p. m.	8 30 p. m.
Carbonado	*4 40 p. m.	*8 55 a. m.

*Daglig undtagen Søn- og. Alle andre Dage afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

for Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma 8 00 p. m.
Daglig undtagen Lørdag
Afgaar fra Victoria 8 00 a. m.
Daglig undtagen Søndag.

The Northern Pacific Steamship Co.

The China and Japan Line.

S. S. "Victoria" Jan. 8th.
S. S. "Olympia" Jan. 28th.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A. Portland, Oregon.
A. TINLING,
Gen. Agt. 925 Pacific Ave. Tacoma
Depot Ticket Office, 1825 Pac. Ave.
City Ticket Office, 92 5th Ave.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Vandingssted for Emigranter Barge Office

Kritisk og Verberget for Indvandrere og andre Rejsende

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Hoff, som kommer fra Vesten, kører med Belt Line Street Car lige til Dyren.

** Mt. Tacoma Route **

Tacoma & Columbia River Ry.
TIME CARD. Effective Nov 9th 1897.

Going North.			Going South.		
P. M.	A. M.		A. M.	P. M.	P. M.
5.20	12.20	8.20 Lv.	Lake Park,	Arv.	11.35 4.35 7.10.
5.30	12.30	8.30	Parkland		11.25 4.25 7.00.
6.15	1.15	9.15 Arv.	Tacoma	Lv.	10.45 3.45 6.20.

For special rates or survice apply to
E. O. Erickson Agt. Parkland, Wn. E. G. Dorr, G. F. & P. A. Tacoma, Wn.

Violiner.

1ste Klasses Violiner og Guitarer fabrikeres fra \$15.00 til \$20.00 Stykket.

For nærmere Underretning skriv til eller besøg G. A. Skugrud, Parkland, Wash.

Oplysninger om Klondike.

Naar som helst dine Venner i Østen skriver til dig angaaende Oplysninger, vil du gjøre dem en Tjeneste ved at give Northern Pacific Jernbane deres Adresser, og vi vil med Fornøielse sende dem en god Forsyning af paa-lidelig Underretning angaaende saavel Klondike som Tacoma og idet heletaget Staten Washington.

“Se paa Kortet”

og du vil ikke være i Tvil om den Kjendsgjerning, at Northern Pacific Jernbane er istand til at bringe dig fra Tacoma til ethvert Punkt i Østen hurtigere end nogen anden Jernbanelinie.

Tänk dig en Cirkel. Northern Pacific er da altid Diameter i Cirklen, medens alle de andre Linier mer eller mindre nærmer sig til Cirkelens Periferi

Hvis du har tänkt paa at reise, saa ønsker vi at tale til dig først.

Merck!

Vin bliver bedre, jo ældre den bliver. Saaledes er det ogsaa med Jernbaner.

En ny Jernbane vil sige det samme som en daarlig Jernbane, med Bortskyninger, Jordskred, Snedriver og alle de andre Ting, som træder hindrende ind for Folk, som maa reise lange Strækninger.

En ældre Jernbane vil sige det samme som en god Jernbane med mindre skarpe Bøininger, reduceret Stigning, Broer af Staal, fyldte Underbroer, Beskyttelse mod Sneskred, og en Mængde af disse kostbare Forbedringer, som

gjør reisende sikre paa en hurtig sikker og komfortabel Tur.

Northern Pacific Jernbane er den ældste Linie mellem Tacoma og alle Pladser i Østen.

Oplysninger faaes ved at henvende sig enten til:

A. D. Charlton.
As'st. Gen'l. Agt.
Portland, Oregon.
eller til: A. Tinning.
Gen'l Agent, 925 Pacific Ave.
Tacoma, Wash.

Subskriftionsindbydelse.

Den norske Kirkes Mission i Syd-Afrika.

af
H. J. G. Krog.
Luth. Prest.

Dette Skrift vil forsøge at give en nogenlunde fuldstændig Fremstilling af den norske Missions Arbeide i Natal og Zululand fra dens Grundlæggelse ved Biskop Schreuder indtil nu og kommer til at indeholde følgende Afsnit:

I. Schreuders Virksomhed indtil Zululandets Aabning 1850.

II. Fra 1851 til Schreuders Adskillelse fra det norske Missionselskab.

III. Schreuders missionsarbeide efter Adskillelsen.

IV. Brødrene Astrups Arbeide i Syd-Afrika.

V. Det norske Missionselskabs Virksomhed i Natal og Zululand efter 1873.

De fire første Afsnit vil udkomme i hver sit Hefte, det femte i to Hefter.

Da Forfatteren ikke er istand til at udgive Skriftet, med mindre han har sikret sig Subskribenter nok til at dække Udgifterne, anmodes herved alle, som maatte ønske det, om at indsende sin Bestilling snarest muligt til Box 78, Osian, Iowa. Subskriptionen vil gjælde alle 6 Hefter; men hvert Hefte betales for sig ved Modtagelsen. 1ste Hefte udkommer, saasnt der er Bestillinger nok, og vil koste ti Cents.

Subskribentsamlere faaar paa 5 betalte Eksemplarer det 6te frit.

Pacific Lutheran University. Parkland, Wash.

Höstterminen afsluttes dette Aar Tirsdag den 21de December. Vinterterminen begynder Onsdag den 5te Jan. 1898.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er bestemt

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Hvad det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning Kost, Værelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn i Religionsskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

Rev. B. Harstad.
Parkland, Wash.

Fra flere Kanter.

“Herold” ønsker at sige alle sine Læsere en inderlig Tak for det nu svundne Aar, og ønsker dem alle et glædeligt og velsignet Nytaar.

Cand. Theol. A. H. Jensen har antaget Kald fra Eureka, California. Han forlod Omaha den 26de dennes paa Vei til San Francisco. Pastor Grönsberg har faaet Fuldmagt til at ordinere. Straks dette er skeet, tiltræder Jensen sin betydningsfulde Mis-

sionsmark i Eureka og Ferndale, Cal.

Pastor Blåkkan vil da forhåbentlig kort Tid efter Nytaar kunne tiltræde sit nye Kald, Everett og Haller City, Wash.

Her i Parkland feirede vi Juletræfest den 24de Dec., altsaa selve Juleaften. Efterat Børnene havde læst og sunget om Julen og den Frelser, som blev født for os alle, blev Juletræet plukket, og alle Børnene fik en liden Gave, sammen med Candy og Nødder.

I Synodekirken i Tacoma, Pastor Speratis Kald, havde de Juletræ anden Juledags Aften. Der var saa mange, unge og gamle, tilstede, at en stor Del maatte gaa bort af Mangel paa Plads.

I den dansk lutherske Kirke i Tacoma havde man Juletræ første Juledags Aften. Endskjønt Menigheden der kun er liden, havde dog ret mange mødt op, og var først sent paa, og man skildtes.

Pastor Harstad er i Jule Missionsreise inde i Ohopa en 15 a 20 Mil syd og øst Parkland. Han havde først bestemt at reise op østenfor Fjeldene, men paa Grund af den Mængde Sne, som faldt der for et Par Uger siden, maatte han opgive denne Plan og opsatte Reisen, til Veiret deroppe blev bedre.

Gaa til Kraabel og Erickson og smag deres Fedsild og Anchovis.

Her har vi i den senere Tid havt megen Regn, men ualmindelig mildt Veir. I Dag — den 30te Dec. — er der sket en Forandring, Luften er klar og blaa, det lader til at blive lidt mere kjøligt.

Den maiestatiske Mt. Tacoma kneiser i Dag i al sin Pragt og Storhed, og tager sig storartet ud mod den blaa Baggrund

Her paa Skolen er det forholdsvis roligt nu, da saa mange af Eleverne er reist hjem for at tilbringe Julefesten.

Næste Uge, naar Vinterterminen begynder, bliver her forhåbentlig mere Liv og Røre,

naar saavel de gamle kommer tilbage, som de nye ankommer.

Miss Pauline Klockstad, som for et Aar var Elev her ved Skolen, aflagde Parkland et kort Besøg forrige Uge.

For Tiden opholder hun sig hjemme, men har ellers havt Held til at have Plads som Lærerinde lige fra hun forlod Skolen her.

Næsten fra alle Pladser her paa Kysten meldes om Togstandsning, paa Grund af Jordskred forarsaget ved det sterke Regnfald.

"Great Northern" har nok lidt mest, men ogsaa "Northern Pacific" har gaaet uregelmæssig i den senere Tid, idet Togene, — saavel det øst — som vestgaaende, — har været forsinkede flere Timer.

Skaden er dog nu udbedret, og vi haaber, at Posten maa naa os lidt mere regelmæssigt igjen.

Herod og det Larsson fra Silverton, sammen med sin hele Familie ankomne her til Parkland. Det er særlig for at faa Ole til sine Børn, at han har flyttet hid. Herold ønsker dem hjærtelig velkommen, og ønsker at de alle maa trives godt her.

Fra Alaska meddeles, at der har været Ildebrand i Dawson City. Skjönt der kun var en mindre Ildebrand, er Tabet dog betydeligt, særlig er det haardt for dem, som mistede Fødevarer og lignende. Skaden anslaaes til 60,000 Dollars.

Jernbanen, som gaar her igjennem Parkland, har i den senere Tid gjort en stor Del Arbejde paa Sporet herfra og til Tacoma.

Sansynligheden taler for, at Banen snart vil blive forlænget ned til "Columbia River".

Derved vil meget være vundet, thi derved aabnes Adgang til værdifuld Skovland og Miner, ligesom Klickitat County's rige Hvedeegne ogsaa derved vil faa lettere Adgang til Markedet.

En anden Forbedning er, at efter den 24de Dec. dette Aar gjælder Returbilletter, som bliver kjøbt om Lørdagen, til Mandag, saa man kan have Leilighed til at stoppe over i Tacoma eller Folk fra Byen komme herud, og stoppe over Søndag, og kun behøve at kjøbe en Returbillet,

medens man for maatte kjøbe enkelte Billetter. Derved spares Penge.

Paa Stillehavet har der i den senere Tid raset temmelig alvorlige Storme, og man mener, at flere Skibe er enten gaaet under, eller er komne ud af Kurs.

I Tacoma forbereder man sig allerede paa at modtage og udruste den Mængde Mennesker, som man forventer vil passere derigjennem paa Veien til Alaska, saasnart Vaaren kommer.

Betalt for Herold.

M. O. Mikkelsen, Sodaville, Oreg, \$1.50, E. G. Storaaslie, Red Lake Falls, Minn, Mrs. J. G. Iverson, Meckling, S. Dak, Andrew Testdahl, Kasson, Minn, H. H. Ström, Hillsboro, N. Dak, Johannes Meler, Stod, Minn, O. O. Fortan, Stoughton, Wis, Knut Olsen, Vermillion, S. Dak, Mrs. M. Solberg, Portland, N. Dak, J. A. Husebye, Kindred, N. Dak, hver \$1, Past. M. P. Ruh, New Lisbon, Wis, 65 Cts, Chr. Ingebrieston, Tacoma, Wash, Pauline Klockstad, Vashon, Wash, T. A. Torgerson, St. Thomas, N. Dak, Chr. Nottestad, Pelican Rapids, Minn, J. J. Næset, Stoughton, Wis, Hans Johnshoy, Starbuck, Minn, Lars Sylvester, Starbuck, Minn, Past. E. Dale, Spink, S. Dak, Peter K. Peterson, York, Minn, Gunder J. Nasset, Mayville, N. Dak, hver 50 Cts.

Drag til Pacific Lutheran University.

E. G. Storaaslie, Red Lake Falls, Minn, \$3.00.

Til P. L. U's. Husholdning. Modtaget fra Gilbert Larson, Olalla, Wash. 1/2 Slagt.

Parkland, Wash. Dec. 30. 1897. T. Larsen, Kasserer.

Til Indremisjonen

Modtaget fra Minn. Distrikt's Kasserer \$200.00.

T. C. Sætra, Kasserer.

HOUGHTON & SMITH Printers.

Good work.
Quick work.
Prices Reasonable.

1113 C. Street. TACOMA, Wn.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	=\$1.25 per sack, per bbl \$4.00
White Swan Flour	= 1.20 per sack, per bbl 4.80
White Navy Flour	= 1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Dust Flour	= 1.10 per sack, per bbl 4.30
Minnehaha Flour	= 95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	= 1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Keggs Gold Drip Syrup	80c.
bruil Jars measure, pts 55c Qrts 65c 1/2 Gl. 75c.	
Arbuckles Coffee,	15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles	25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson.	President
G. Steinhach.	Vice President
H. G. Quatvold.	Cashier

Betalder 5 per Cent Rente paa Spareindsetninger.

Kjøber og sælger Bæxler paa alle levende Bæx i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaebnerier i Norge, Sverige Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Dan postbils Linier. Agenter for alt udføgt N. P. R. R. Land i Washington

**::: METROPOLITAN :::
::: SAVINGS BANK :::**

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Indbetalt Kapital	\$200,000
H. G. Quatvold.	President
G. W. Sætra.	Cashier
H. G. Quatvold.	Asst. Cashier

Directors.

Howmer E. L. Stiles, G. W. Briggs, H. W. Anderson, G. L. Holme, Chas. Hoemre, Geo. P. Eaton, P. P. Casar, G. W. Sætra, H. G. Quatvold.

5 per ct Rente

Rentetur udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Rengente udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsbillaar. Anvisninger paa alle Stæder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.